

V současné době je s velkou pravděpodobností jen málo právních odvětví, která by se rozvíjela tak bouřlivě a dynamicky, jako je tomu ve sféře právní úpravy finančního, respektive kapitálového trhu. Ruku v ruce s tímto překotným vývojem jde též snaha zákonodárců prakticky všech ekonomicky vyspělých zemí změny a novinky v ekonomické realitě průběžně zachycovat a příslušným způsobem reflektovat v národní legislativě (nebo na úrovni Evropských společenství v legislativě ES). Přes veškerou tuto snahu ovšem pozitivní právní úprava není nikdy schopna z různých důvodů plně kopírovat dynamický rozvoj kapitálového trhu samotného. Též z tohoto důvodu právní praxe stále a znovu naráží na oblasti, ve kterých převládá jakési „legislativní vakuum“.

Jednou z těchto oblastí je bezesporu též alespoň část právní úpravy kolektivního investování (jak jej definuji dále). Rychlost rozvoje finančních inovací v této oblasti i výrazný přeshraniční charakter mnoha činností způsobuje, že platná právní úprava ne vždy zachycuje možné varianty ekonomické reality.

Neexistence příslušné právní úpravy rozličných produktů kapitálového trhu v České republice nebo popřípadě nejasnost existující právní úpravy vyvolávají na straně emitentů produktů a zprostředkovatelů na kapitálovém trhu transakční náklady, které jsou ovšem v konečném důsledku přenášeny na investory v podobě snížených výnosových měr u těchto produktů. Odstranění těchto nejasností a právní nejistoty by vedlo k celkovému zefektivnění trhu.

V této práci jsem se zaměřil na objasnění některých možností působení zahraničních fondů v České republice, na nabízení cenných papírů takových fondů v České republice a dále se snažím objasnit problematiku některých obecných omezení a odpovědnostních vztahů souvisejících s tímto nabízením zahraničních produktů.